

честъта на тоя университетъ и на неговия академически персоналъ. Поне ний мислимъ — и г. г. Шакъ и Бракаловъ и тѣхнитѣ другари не могатъ да не ни дадѣтъ право —, че би билъ лошъ гражданинъ всѣки, който въ единъ моментъ, когато се заплашва самото съществуване на университета, би седналъ да разправя било за своитѣ лични неприятности въ него, било би поискалъ съ неговитѣ недостатъци да оправдае една въ висша степенъ непочтенна постѣпка, каквато е тѣхната: даване „морална“ подкрѣпка на едно безсѣвѣстно посѣгателство на университета и на професорския персоналъ. Господа новитѣ професори би трѣбвало да притежаватъ феноменална умствена и нравствена слѣпота, за да бѣдѣтъ неспособни да разберѣтъ, че съ унищожаването на университета — диктувано отъ мотиви, които нѣматъ нищо общо съ интереситѣ на науката и на висшето образование — не само нѣма да се поправятъ неговитѣ недостатъци, но ще се създадѣтъ стократно по-голѣми. Прибавимъ ли при това и оная морална язва, която ще прѣдставяватъ новитѣ професори — тѣй като тѣ могатъ да вдѣхнатъ на своитѣ студенти само прѣзрѣние — ний ще имаме основание да утвърдимъ, че този чудовищенъ „университетъ“ ще бѣде единственъ въ свѣта. Фактътъ, че ония, които изгониха старитѣ професори, бѣха готови всѣка минута да ги назначѣтъ наново, стига тѣ да приемѣха да извършатъ една недостойна сдѣлка съ своята съвѣсть, — тоя фактъ най-добрѣ доказва, че тѣмъ не сѣ били потрѣбни учени и способни, а само опозорени професори! И понеже такива тѣ не намѣ-